

трибуна

АРСЕНАЛ

Калашников вече на 92

18 ноември 2011 г. • година I • брой 18

Акценти

400 000 ЛЕВА ЩЕ ВРЪЩА ОБЩИНА КАЗАНЛЪК

Едни други времена, когато се режеше лентата

400 хиляди лева ще трябва да бъдат извадени от общинския бюджет, след като стана окончателно ясно, че разходи на такава стойност вече направени от Общината, не се признават от управляващия орган като разходи по определените дейности от първия етап на Интергрирания воден проект, с който се извършила канализацията под гарата. Това съобщи на пресконференция кметът Галина Стоянова. Изясняване на статута на проекта е една от първите задачи, които Стоянова е успяла да свърши за първите дни на мандата си.

Проектът бе на стойност общо 6 млн. 128 хил. 896 лв. безвъзмездна финансова помощ, която ЕС и държавният бюджет на Република България отпуснаха за канализацията под гарата, по проект на Оперативна програма „Околна среда“.

Преди месец, по време на предизборната кампания, скандалът гръмна тихомълком, защото в публичното пространство изтече информация, че 400 хиляди лева не се признават, но тогава от Община Казанлък не потвърдиха тази инфармация, макар наш репортер лично да видя Стефан Дамянов да влеза разярен в сградата на Общината, без да има

това право в качеството си на кандидат за кмет. Медиумично се разбра, че от Общината са предприели действия по промяна на решението на МОСВ с цел разходите да бъдат признати. На среща на Галина Стоянова тази сряда в министерството става окончателно ясно, че Община Казанлък е направила разходи за дейности, които не са описани по проекта, и, следователно, не могат да бъдат изплатени от безвъзмездната помощ. До 9-ти януари на следващата година Община Казанлък трябва да преведе парите, но средства за това не са заделени, въпреки настояването на директора на Дирекция „Международни програми и инвестиции“ в Община Казанлък – Станислава Балканска, съобщи още кметът Стоянова. „Санкцията е абсолютно обоснована“, коментира Стоянова, която изчете пред журналистите дейностите, които са били извършени, но не са част от проекта. Сред тях е асфалтирането на улица „Козлодуй“, за което е било предвидено павиране, вместо нова асфалтова настилка, която Общината е положила.

Проектът бе официално открит на 11-ти май тази година в присъствието на областния управител на Стара Загора Иордан Николов, представители на управляващия орган и други официални лица.

рирания воден проект с бенефициент Община Казанлък е 6 млн. 422 хил. 400 лв., от които 6 млн. 128 хил. 896 лв. са безвъзмездна финансова помощ - 4 млн. 903 хил. лв. от ЕС и 1 млн. 225 хил. 779 лв., останалите 293 504 лв. са общинско съфинансиране.

Проектът по Оперативна програма „Околна среда“ бе спечелен от Община Казанлък и се финансира от Кохезионния фонд на Европейския съюз и държавния бюджет и се реализира по договор за безвъзмездна финансова помощ от 16 април 2009-та година. Той включва изграждане на канализационна мрежа, реконструкция на водопроводната и пътна мрежа на казанлъшкия квартал „Христо Ботев“, по-известен като квартала „Под гарата“.

Изпълнител на проекта по строителните дейности е „Крам комплекс Груп“ ЕАД – София съгласно договор от 21-и октомври 2009 година. Първата копка на дейностите по строителството бе на 14-ти април миналата година.

Проектът бе официално открит на 11-ти май тази година в присъствието на областния управител на Стара Загора Иордан Николов, представители на управляващия орган и други официални лица.

Общата стойност на Интег-

В БРОЯ ЧЕТЕТЕ:

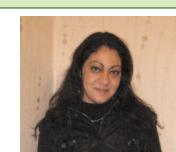
на стр. 4
Първи женски футболен турнир в „Арсенал“

на стр. 5
**Снежанка Петрова:
Не бих заменила „Арсенал“**

на стр. 8
**Арсеналка отслабна 30 кг.
с диета за астронавти**

ФИНАНСОВИ РЕВИЗОРИ ВЛИЗАТ В ОБЩИНАТА

Бивши кметове с отпуски за хиляди левове. Рекордът е на Стефан Дамянов

Трудни дни чакат кмета Г. Стоянова

Най-вероятно от първи декември в община Казанлък влизат финансово ревизори от Министерството на финансите. Те ще правят пълна ревизия на предходния мандат с цел да стане ясно защо не са били извършени обещаните за гражданите дейности. Това стана ясно на първата пресконференция на новоизбраната казанлъшка кметница Галина Стоянова.

Пълната финансова ревизия на Общината за предходния мандат бе едно от предизборните обещания на Стоянова в хода на кампанията.

Това стана ясно в момента, в който от полицията бе съобщено, че срещу главния финансист на Община Казанлък е образувано досъдебно производство за присвояване на 16 000 лева. Според събралата от разследващите до момента информация, Димитър Димитров е отклонил средства, предназначени за спортни дейности в Общината.

Издателски съвет: Николай Ибушев, Янко Запрянов, Цветан Шиков, Добрин Драгнев.
Редколегия: Деляна Бобева - гл. редактор, Диана Нейчева, Мария Ращкова, Първолета Петкова, Мария Пискова, Миран Маденджиян, Венко Юнаков.

Със съдействието на КНСБ и КТ "Подкрепа" в "Арсенал" АД.

Продължава на стр. 6

КАЛАШНИКОВ – ЧОВЕКЪТ И АВТОМАТЪТ

Съдбата пазела изобретателя-поет за велики дела

Ловна карабина с подпись на Калашников

Беловласият генерал е вече 92. Но и днес, както и в годините на творческата си младост, той можел набързо да скицира детайл или възел, който още на следващия ден се превръщал в метал. Винаги самокритичен, той продължавал да смята, че всичко може да се прави още по-добре. Околните са поразени от неговата бодрост, жизнерадост, ясен ум и нестихващо влечење към работата. Очевидно, в това е тайната на младостта – да имаш толкова много работа, че да нямаш време да останеш.

Детството

Великият оръжеен конструктор, създател на най-масовото оръжие в света АК-47, генерал-лейтенант Михаил Тимофеевич Калашников е роден на 10 ноември 1919 г. Родителите му – Тимофей и Александра Калашникова, и двамата със селски произход, се оженили, когато той бил на 18, а тя на 17 години. Заселват се в алтайското село Куря, където се ражда бъдещият изобретател. Семейството на Калашникова било многолюдно. От 19 деца оживяват само осем. Болнавият и често недохранен Миша, 17-то дете в семейството, също едва не умрял, когато бил на 6 години. Самият той си спомня: „Вече почти съм престанал да дишам. Родителите ми се убедили в това, като поднесли под носа ми пилешка перушина – тя не помръднала. Извикали дърводелец, той ме премери и излязъл на двора да кове ковчега ми. Но тъкмо вдигнал брадвата и аз съм проявили признания на живот.“ През 1930 г. с обикновено гласуване Калашникови били признати за кулаци. Изкали домашните им животни и ги изпратили в дивата тайга в Томска област, където през същата година бащата умира от туберкулоза.

„Враг на народа“

На малолетния „враг на народа“ му потъргва – негови учители са хора с университетско образование от Москва и Ленинград. От дете Михаил обичал да разглобява и сглобява всякакви механизми, увличал се от математика и физика. Като ученик имал прокор, наричали го Поетът, тъй като не само пишел стихове, но и цели песни в стихове, които се играели от самодейци. Никой не се съмнявал, че Михаил ще стане поет. След като завършила 8-ти клас, той решава да се върне в родния край. Заедно с приятел извързват хиляди километри пеш и на товарни вагони. Успели да получат истински паспорти и станали свободни граждани. В родната Куря бъдещият

оръжейник започва работа в машинотракторната станция. Когато е на 17 г., от него сериозно започва да се интересува НКВД – имало донос, че възстановил един ръждив браунинг. Направили обиск, но пистолетът не бил намерен. Оставили младия Калашников под наблюдение. През януари 1937-ма с приятеля си се добират до станция Матай в Казахстан. Започват работа в депото и живеят във вагон-общежитие. Независимо от преживяванията, Михаил не се затворил в себе си. Точно обратното – участвал във всички младежки мероприятия и напълно съзнателно постъпил в комсомола.

В армията

Две години по-късно го вземат в армията. Служи в Киевския военен окръг, където изкарва курс за танкист /механик-водач/. Полкът е дислоциран в гр. Старий. В армията Калашников разработва инерционен брояч за произведените изстрили на танково оръдие, приспособление за стрелба с пистолет през амбразура и прибор за определяне моторресурса на танк. Командният щаб взема решение за пускането им в серийно производство. Изпратен е в Ленинград /дн. Санкт Петербург/ за внедряване на изобретението. Работата е прекъсната от нападението на Германия срещу СССР на 22 юни 1941 г. Михаил е изпратен на фронта като командир на танк с военно звание старши сержант. През м. октомври 1941 г. е ранен в битката при гр. Брянск. По време на лечението си прави първите скици на стрелково автоматично оръжие. Пуснат е в домашен отпуск за възстановяване, с поддръжни материали прави първия прототип на картечен пистолет. Преминава ускорено обучение в конструкторско бюро в Подмосковието. През 1944 година, като служител на Централния научно-изследователски полигон за стрелково въоръжение, Калашников създава първия образец на многозарядна карабина, която не влиза в серийно производство, но става прототип за създаването на автомата

Легендарният АК-47

Калашников работи по създаването на автоматично оръжие за патрони 7,62x39 образец 1943 г. Започва работа в оръжеен завод в гр. Ковров, Владимирска област. Тук разработва легендарния автомат АК - 47. С него участва в анонимен конкурс през 1947 г. и печели първо място. От 1949 г. работи в гр. Ижевск, където е пуснато масовото производство на АК-47. Тогава Калашников дори и не помислял, че ще си остане в това малко градче, което по-късно ще възприема като родно. Тук си сътрудничи с германския оръжейник Хюго Шмайзер, създател на штурмовата пушка MP - 43. Двете оръжия си приличат на външен вид, но имат коренно различна конструкция. Автоматът Калашников – най-новото и ефективно оръжие, е взет на въоръжение в Съветската армия

оръжие.

Автоматът Калашников – изобретение на века

Автоматът Калашников – това е оръжейна класика, най-разпространената в света марка стрелково оръжие, най-добрият автомат в който и да световен рейтинг. Легенда за всички времена, както и неговият създател. АК - 47 е основно стрелково оръжие не само в руската армия. Прието е на въоръжение и в множество други армии. Многократно участва в реални воини по света. На неговата основа конструкторът разработва и картечница Калашников. Произвежда се в различни модификации. По прилизителни данни на експерти, към началото на 1996 г. в света от АК-47 са произведени от 70 до 100 млн. единици. Автоматът се използва в над 100 страни. Автомат Калашников навлиза в държавната символика

на името му като търговска марка, а през 2004 г. в Санкт Петербург започва производство на водка „Калашников“ за Великобритания. В негова чест мнозина кръщават и децата си с името му – Калаш.

В „Арсенал“

Най-качественото производство на АК - 47 и последвалите модификации е в „Арсенал“ АД – Казанльк. Легендарният му създател е бил два пъти в „Арсенал“. Посещенията му са документирани във фирмения музей с няколко паметни снимки, както и с автомат и гладкостволна карабина „Сайга 410“ с автентичния подпис на техния конструктор и Сертификат за автентичност. „Оценката му за нашата работа бе изключително положителна, – спомня си изпълнителният директор на фирмата Николай Ибушев. – Нещо повече, той много

М. Калашников и Н. Ибушев по време на среща в Абу Даби

през 1949 г. под названието АК-47. Ръководителите на отрасъла пренебрегват обстоятелството, че неговият създател е без диплома. Тези хора отлично разбирали, че главното в един конструктор – това е талантът, усетът към техниката, оригиналното мислене, пространственото виждане, а не дипломата. За периода 1950-1970 година са разработени и приети на въоръжение няколко подобрени варианта на автомата Калашников: АКМ – автомат Калашников модернизиран; РПК – ръчна картечница Калашников; ПК – картечница Калашников; ПКТ – танкова картечница Калашников. В конструкторското бюро на Калашников са създадени стотици образци на бойно

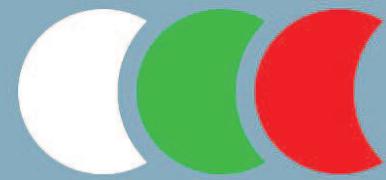
на редица страни – изображен е на знамена и гербове. Най-голямото „дете“ на не-надминатия конструктор – АК-47 е признато за изобретение на века. Такава оценка му дава френският вестник „Либерасион“, който съставя списък на най-великите изобретения на 20-ти век – от аспирина до атомната бомба. Вероятно е с името на Михаил Калашников да бъде наречен един от моделите на автомобилите Лада в АвтоВАЗ. С марката „Калашников“ вече масово се пускат най-различни стоки за широка употреба – тениски, чадъри, ножове, часовници „Калашников“ – швейцарско производство. През 2003 г. създателят на АК-47 сключва договор с немска фирма за използване

се радваше, че успяваме да променим конструктивно, да модернизираме и развитием неговия стар калашник.“

Признанието

Михаил Калашников има военно звание генерал-майор, той е главен оръжеен конструктор на съветската армия. Носител е на много бройни отличия. Два пъти е награден със званието Герой на социалистическия труд. Носител е на Сталинска и Ленинска премия – първа степен, на три ордена „Ленин“, на златни и трудови медали и ордени. Два пъти е лауреат на Държавна награда. Кавалер е на ордена Св. апостол Андрей Първозвани.

Продължава на стр. 5

www.experti-kazanlak.com

ЕКСПЕРТИ ЗА КАЗАНЛЪК

ЩЕ БЪДЕМ ПРИЗМА, КОЯТО НАСОЧВА В ЕДИН ЛЪЧ ЖЕЛАНИЯТА НА КАЗАНЛЪЧАНИ

Ибушев с удостовериението си за втори мандат като съветник

Това заяви на първото заседание на новосформирания Общински съвет Николай Ибушев, водач на групата „Експерти за Казанлък“.

В обръщението си към своите нови колеги и към новоизбрания кмет на Община Казанлък Галина Стоянова Ибушев оприличи отговорността на властта като хомот и направи свежо сравнение с физиката, като каза:

„по време на предизборната кампания“, пожела след полагането на клетвата на новия Общински съвет на Казанлък по време на тържествена сесия инж. Николай Ибушев от групата „Експерти за Казанлък“, която удвои присъствието си в Общинския съвет спрямо предходния мандат и вече има 6 съветници в местния парламент.

Убеден съм, че това, което

Николай Златанов от групата на ГЕРБ е новият председател на Общинския съвет в Казанлък. Той бе избран на първата тържествена сесия на новия местен парламент с гласовете на 31 от общо 37 съветници. Шестима от съветниците пуснаха недействителни бюллетини. Златанов бе и единствено предложение за председател на Съвета, дошло от залата. Останалите групи в местния законодателен орган не номинираха свои представители за ръководния пост.

Първата част на заседанието води областният управител Йордан Николов, в чието присъствие на крак и на глас новите съветници положиха клетвата си да служат в полза на обществото и гражданиците на община Казанлък. Клетвата бе положена след изслушването на химна на Република България и химна на ЕС.

На сесията присъства депутатът от Казанлък Емил Карапетров от ПП ГЕРБ, който акцентира върху историчността на момента, в който полага клетва първ-

Новоизбраната общинска съветничка от ЕК Красимира Хризанова**Групата на „Експерти за Казанлък“**

“Нека ние като общински съветници бъдем призма, която да насочи желанията на хората към един лъч светлина, да си обещаем, че ще работим така, както обещавахме на гражданите

обещавахме ще стане, може да се случи, ако работим заедно за община Казанлък”.

Николай Златанов е новият председател на Общинския съвет.

та жена – кмет на Казанлък. Още трима депутати уважиха събитието – Недялко Недялков и Нели Калнева от ГЕРБ и Тодор Великов от РЗС. След полагането на клет-

вата областният управител връчи на Галина Стоянова кметската огърлица – символ на властта. Той пожела на добър час на кмета Галина Стоянова и новия съвет.

От своя страна кметът Стоянова заяви, че добрите дни за Казанлък предстоят и обеща открыто управление в обществена полза.

44 - годишният председател на Съвета Николай Златанов бе приветстван и от предшественика си Васил Самарски, който му предаде щафетата на управлението на местния

Новият председател на Съвета Николай Златанов

законодателен орган на Казанлък. „Изключително съм доволен, че именно Николай Златанов е новият председател, защото това означава, че онова, което започнахме в работата ни като прозрачност като първи електронен Общински съвет, ще бъде продължено, каза Самарски.

Златанов е роден на 4 януари през 1967 година, дипломира се като юрист през 1993-та. За кратко той бе общински съветник от края на 2007 до средата на 2008 година. Съпругата му се казва Бранимира, 20-годишната му дъщеря Полина следва екология в Нов български университет.

Диана Нейчева

ВАУЧЕРИТЕ – ВЕЧЕ И С НОМИНАЛ ПО 2 ЛЕВА

заявка до фирмата, изработваща ваучерите, от следващия месец копирите, които се получават, да имат и по-малки номинали от по 2 лева. Ваучерите позволяват закупуването само на хранителни продукти, както от големите търговски вериги в Казанлък, така и от квартални супермаркети. С тях не може да се купуват алкохол и цигари.

На въпрос на ТА за подадена заявка в Бюрото по труда за евентуална оптимизация на състава на „Арсенал“ АД, Костадинов бе категоричен, че тази заявка вече не е актуална и е отпаднала.

ТА
В следващия брой очаквайте репортаж от новооткрития цех в Завод 4 - Мъглиж

НОВИ КНИГИ В БИБЛИОТЕКА „АРСЕНАЛ“

ЛЮБОМИР ЛЕВЧЕВ. Панихида за мъртвото време.

Роман от спомени.

Това не е просто мемоарна книга на една голяма личност – това е съкровената изповед на поета и човека Л. Левчев и едно своеобразно продължение на романа му „Ти си следващият“. Авторът ни връща назад във времето. През неговия поглед виждаме нелекото минало на превратности и премеждия. В романа от спомени не малко страници са посветени на невероятната Ванга, на разбулането на митовете около Людмила Живкова, на софийските писателски срещи, на „срутването на системата“, на „Великият взрив“... Един незабравен свят блести с магията на словото му и няма да остави безразлични читателите.

ДЕЙВИД БАЛДАЧИ. Дяволският квадрат.

Роман. Новото приключение на Оливър Стоун.

Авторът на повече от 15 романа представя на българските читатели поредния си динамичен трилър. Атентат срещу сърцето на властта, мощн взрив на метри от Белия дом, на място, известно като Дяволският квадрат. Свистене на куршуми, избухване на бомби, специалната задача на агентката на МИ 6 Мери Чапман и Оливър Стоун в едно опасно съвместно разследване. Кой стои зад атентата преди следващия, много по-мащабен удар?

ДАНИЕЛ СТИЙЛ. Недостойна за любов.

Роман.

Трогателното ново произведение на една от най-четените съвременни американски авторки ни среща с пълничката, симпатична, но съвсем обикновена Виктория Доусън. Тя е разочарование за егоцентричните си родители, докато по-малката ѝ сестра е техния идеал. Виктория израства като неуверено, потиснато момиче, което се превръща в изпълнена с хиляди страхове и опасения жена. Но една случайна среща във фитнес залата променя живота ѝ, защото тя най-после среща мъжа, който я обича и приема такава, каквато е.

Илина Зарова
Библиотекар

Продължение от стр. 1

Казанлък и района

ФИНАНСОВИ РЕВИЗОРИ ВЛИЗАТ В ОБЩИНАТА

Техните обезщетения ще утежнят бюджета на общината с 45 600 лева. Сред тях има и държавен служител с повече от 10 години стаж в общинската администрация, на когото Общината ще плаща 10 брутни заплати. Останалите ще получат обезщетения в по-скромни размери.

Значителни суми общинската хазна ще трябва да заплати като обезщетения за неизползвани отпуски на кметовете на населени места, част от които не успяха да се преобратят за нови мандати. Без неизползвани отпуски са само кметовете на две от общо 19-те села в общината – на Черганово и Копринка.

Рекордър по неизползван отпуск е досегашният кмет на Казанлък Стефан Дамянов. Той не е ползвал нито ден от полагащия му се платен отпуск за последните 4 годи-

ни. Сумата, която ще получи като обезщетение, е 8 690 лева. След него е бившият вече кмет на Енина – Боньо Мирчев, с отпуск за 7 хиляди лева. Бившата кметица на Розово – за 5 хиляди лева. 5 090 лева обезщетение за неизползван отпуск ще получи и зам. кметицата в екипа на Дамянов Евгения Чернева.

На общинския бюджет додатък ще тежат и 400 хиляди лева направени разходи, които МОСВ отказва да приеме по водния проект на кв. „Христо Ботев“ в Казанлък. Решението е окончателно и е свързано с извършени дейности, които не са били заложени в проекта. 400-те хиляди Общината трябва да възстанови в срок до 9-ти януари следващата година.

„Проблемът е, че с тези си действия създаваме впечатлението, че не сме коректни“,

коментира казуса Галина Стоянова и подчертва, че подобни проекти подлежат на много сериозен мониторинг и подобни действия, като тези на предишната общинска управа, не се толерират.

До края на този месец Общината трябва да внесе документацията си за втория етап на проекта, включващ реконструкция на пречиствателната станция край Овощник, колектора и канализациите в селата Енина и Крън. Вече са избрани консултантска фирма и проектант. „Имало е 6 срещи на експерти от МОСВ с представители на Общината и работещите по проекта. Експертите са останали с впечатлението, че Общината няма ресурс за подготовката на цялата документация за всичките изброени дейности. Експертите са оценили подготовката на

Общината като стигащ само до етап пречиствателна станция, коментира Стоянова и допълни, че се прави всичко възможно за програма-максимум в случая.

На среща с журналисти кметът на Казанлък съобщи, че няма нито лев от преведените през юли в общинската хазна над 2 miliona лева от фирма „Би Си Ай“ за строеж на фотоволтаична централа край казанлъшки села. С решение на предходния вече Общински съвет парите от тази сделка следващо да се разходват от новия кмет на Казанлък. Въпреки това бившият градоначалник Стефан Дамянов с тези пари е разплатил строителни дейности, извършени в общината през 2008-ма година, както и дължими от една година на средства в размер на 300 хиляди на фирмата „Пи Си Ай“ за асфалтиране в града.

Задри тежкото финансово състояние и дългове за над 4 miliona лева, цел икономии в общинската хазна, от понеделник се освобождава и въоръжената полицейска охрана на сградата на Общината. Функциите по охраната ще се поемат от портиер.

Не четирима, а трима заместник-кметове ще има новата общинска администрация в Казанлък, обяви Галина Стоянова. Тя отказа да назове конкретни имена, но подчертава, че това ще са млади и креативни хора, на които ще им бъде даден шанс да се докажат.

До седмица предстои внасяне за дебат в Общинския съвет на новата структура на общинската администрация, след което ще станат ясни имената на заместниците на Стоянова.

Деляна Бобева

ДАМСКО ФУТБОЛНО ШОУ СЪБРА ПОЧИТАТЕЛИ В ОРЪЖЕЙНИЦАТА

В продължение на три дни на обновения стадион „Арсенал“ се проведе първият женски футболен турнир. Небивал интерес и над 1500 зрители за трите дни събра великата игра в изпълнение на дами от няколко отбора.

Зрителите имаха възможност да наблюдават срещите на едни от най-многообещаващите и стилни футболни надежди в Розовата долина, при това... в ежедневието си по-често в поли. Демонстрираната от младите футболистки игра бе на сравнително добро ниво, предвид времето, отделено за подготовка. Очакванията от турнира бяха надминати.

Момент от срещите

В първия женски футболен турнир взеха участие отборите на заводите 1 /сборен/ на завод 1 -240 цех, и на завод 5.

Безспорно, отборът, показал и най-класни и най-опитни състезателки, бе сборният отбор на завод 1, който спечели турнира. Дамите от отбора показаха на терена футбол от различен калибър. Те извоюваха победи с 2:0 над отбора на завод 5 и с 2:1 над отбора на завод 1, цех 240. Повече от добро бе представяното и на другия отбор на завод 1, от цех 240, който заложи на колективната игра и здравата защита. С тези качества на играта те бяха само на крачка от крайната победа. Отборът на цех 240 успя да се наложи над отбора на завод 5 с 2:0 и загуби с точка от сборния отбор на завод 1. Тимът на завод 5 завърши на трето място в турнира, но според мнозина наблюватели на терена именно това е отборът, превърнал се в голямата изненада на турнира в тези три дни.

Като открытие на футболния женски турнир, по мнението на старши треньорите на трите отбора : Слави Христов /завод 5/, Атанас Касабов /сборен завод 1/ и Стоян Милчев /завод 1, 240/, се сочи крилото на сборния отбор на завод 1 Силвия Динева. Със своя ослепителен чар и брилянтна игра красавицата плени всички на фирмения стадион.

Ето и крайното класиране от турнира:

1-во място - сборен отбор на Завод 1 с треньор Атанас Касабов

2-ро място - цех 240 - Завод 1 с треньор Стоян Милчев

3-то място - отборът на Завод 5 с треньор Слави Христов.

На финала всички отбори получиха парични награди, осигурени от КНСБ в „Арсенал“ АД. Сумите са 100, 70 и 50 лева.

За ТА Пламен Петков, Завод 5

/Не пропуснал нито един мач, със зорко око от терена/

Снежанка Петрова:

НЕ БИХ ЗАМЕНИЛА „АРСЕНАЛ”

Снежанка Петрова е щастлив човек - вижда се от пръв поглед. Тя възпитава, без специално да се е занимавала с това, всичко, което прокламират модерните теории за позитивното отношение към живота. Това би прозвучало странно за всеки предубеден, който свързва щастието с големите публични успехи, желанието да си в светлината на проектора и непременно - с голямото богатство и мощнния бизнес. Отговорът на Снежанка Петрова, монтажник на изделия от метал и боеприпаси в 140 цех на Завод 4, е прост, както щастието е просто в обикновените неща: "В „Арсенал“ ми харесва!". И още: "Най-благото чувство е любовта... Най-лошото - завистта, която води всички войни и конфликтите изобщо". Тези две от общо 10 правила за щастието, Снежанка видяла набързо преди време, изписани на табло в един лекарски кабинет. Жivotът й показал, че са абсолютна истина.

Три пъти съм се връщала в „Арсенал“, разказва живота си някогашната ученичка в казанльшката математическа гимназия, която определено е изключение от някогашните си съученици, поели към ВУЗ-овете и подредили живота си по друг начин. „Така се случи, почнах работа първо в Завод 1, 120-ти цех, при Константин Хаджиев, където останах 3 години и имам отлични спомени от това време“, споделя Снежанка от тазгодишната Алия на славата на „Арсенал“ – факт, който скромно и с лека усмивка, сякаш на неудобство, обяснява: „Да, попаднах в Алеята“. После се върнала в родния Мъглиж, където и сега живее – в изключителен уют в подредения апартамент на един от малкото блокове в историческия град под Балкана. Живее в единствения/, обитаван в блока апартамент – защото другите стопани, са кой в Италия, кой в Испания...

Снежанка също пробва късмета си в Испания

Цели 6 години – от 2001-ва до 2007-ма, живяла там със сегашния си съпруг – Георги, с когото заминали без никакви планове, но успели. Отначало си мислили, че испанците правят всичко погрешно, а ние, българите, сме на правия път. „После разбрахме, че те са на правия път, а ние стоим встани“, споделя Снежанка, припомняйки си спокойствието на испанците, по целия свят познато като неизменното – „Маняна...“, което отлага дневната работа за утре. В подредената страна, от коя-

то, според Снежанка, сме на поне 20 години разстояние, дори и в сегашната криза, мъглижката правила какво ли не – почиствала къщи, гледала деца..., най-вече научила испански: „С децата се чувствам най-добре“, споделя Снежанка, докато зад вратата надничава 7-годишната Ива, испанка по рождение. „Щастливка!“, казва за малката си дъщеря майката на три деца Снежанка Петрова. Решението да имат свое дете дошло между нея и втория ѝ съпруг в Мадрид. „Много е кротка и се справя вече добре в училище. Тя е мечтаното дете...“, казва Снежанка – може би защото първите две, дошли на млади години, когато на човек все му се иска нещо по-забавно от гледането на деца. И днес се шегуват по испански за Ива, защото името на малката на испански значело „Данък добавена стойност“. „Нашето „ДДС“ е родено под щастлива звезда – на 8-ми декември, който у нас е празник на студентите, а в Испания – денят на столицата Мадрид. Ива се родила в Мадрид на връх празника му – „Света Емануелада“... Но здравето на Ива е и една от причините семейството да се върне в родния Мъглиж, където въздухът е отличен за нейното здраве, с което имало проблем в смога на испанската столица. Така

За трети път Снежанка постъпва в „Арсенал“

Преди Испания Снежанка поработила в мъглижкото БКС, после отново в „Арсенал“ – Завод 4, цех 130 – при Пенка Беливанова: „Много хубав човек! Прекрасен!“,

спомня си времето, когато работила при капсулето-наторите Снежанка, която напуснала оръжейницата през средата на 90-те години на вече миналия век заради големите съкращения по онова време на радикални обществени промени. Съкращенията я пратили в един от най-посещаваните тогава централни магазини за хранителни стоки в Казанльк, но липсата на отпуски, невъзможността да вземаш болнични, дългото работно време и недостигът на социални придобивки отказали Снежанка от работата и така се стигнало до гурбета в Испания. Но! – „Никога не сме мислили да се устройваме там. Пък и родителите ни бяха тук, имаха нужда от помощ“.

Тук са и двете големи деца на Снежанка, с които тя се гордее като майка. Синът Неделчо хванал занаята на автомонтьора от майсторътка на баща си и вече работи в автосервиз в Казанльк, при това – работи с удоволствие и се справя добре, а е едва на 20 години, казва Снежанка. 22-годишната щерка е администратор в Спа-комплекс в Ягода и също е доволна от работата си.

Испания е красива страна, всичко е добре уредено, но Снежанка заменя Мадрид с Мъглиж и „Арсенал“.

В „Арсенал“ имаме социални придобивки

Снежанка особено ценя това – ползват се платен годишен отпуск, взимат се болнични, работи се с нормално работно време. „Не бих заменила „Арсенал“ с

малка частна фирма, където работникът е сякаш без права“, категорична е ударничката от Алеята на славата, през чиито ръце минават изделия по няколко тона на ден, при това се работи „на крак“. „Работата не е опасна, харесва ми, колективът е много добър и интересен, има всякакви хора: „Харесва ми да работя с тях. Не съм конфликтна, но понякога възникват проблеми, които решаваме бързо“, споделя за атмосферата в колектива героинята от Алеята на славата. И още: „Имам страхотни началници, които, освен, че поемат отговорността за нас, защото работим военно производство, са преди всичко хора.“, говори с обич Снежанка за Иван Дечев и Диана Колева, които работят наравно с подчинените, когато има спешни поръчки за изпълнение. „В „Арсенал“ винаги съм имала страхотни началници...“. За себе си Снежанка казва:

Винаги съм имала късмет

Късметът й довел и другото нещо ценно в живота: „Много е важно да намериш своята си половинка“, обяснява спокойното си щастие монтажничката от Завод 4. Георги е строител, майстор, който прави всичко. И това личи от спретнатия вид на дома им, в който любимото място за Снежанка е кухнята. „Готовя

непрекъснато, обичам сладкиши, тортички...“, усмихва се Снежанка, която почти няма време за почивка, освен сега, с първокласната, с която пишат единички, двойки... Все още обича народните танци, навремето 10 години играла в състава на Цветан Цочев в „Димитър Благоев“, но вече няма часове за каквото и да било хоби. Семейството намира време за почивка няколко дни през лятото на морето. А когато открадва малко друго време за себе си, Снежанка взима книгата или вестника, защото признава, че обича да чете. Обича да чете и „Трибуна Арсенал“, много му се радва и харесва. „Вестникът се чете от хората и много се харесва“, казва на тръгване Снежанка Петрова, но не забравя да ми сподели своята максима за ключа към земното щастие: „Много е важно да приемеш човека такъв, какъвто е – както в работата, така и вкъщи“.

Съжалява само за едно: „Младите хора са малко, идват и се отказват бързо от работата, не са свикнали“ и за още нещо: ще й се да живеем в по-урядена държава и в по-уряден град, от който хората не си тръгват, както това става през последните години в родния Мъглиж, където безработните са хиляди, а образованите и способни хора – все по-малко.

Диана Рамналиева

Продължение от стр. 2 **Памет**

КАЛАШНИКОВ...

/р.1942 г./
Биографията на великия конструктор продължава...

Родената в Москва френска журналистка Елена Жоли е автор на биография на гениалния оръжейник – „Моят живот в бури и в откоси“. Пред нея Михаил Калашников изповядва: „В едно отношение аз се различавах много от Стоунър – бях отличен от моята страна с всички възможни медали. При официалните срещи слаѓах на сакото си двете звезди на Герой на социалистическия труд и златната значка на лауреат на Ленинска награда. Стоунър ги гледаше с голям интерес. А той не беше получил никакво отличие от своето правителство. Но пък беше изключително богат: имаше самолет и хеликоптер.“ Стоунър е конструктор на най-известното американско лично оръжие – пушката М-16, двамата се срещат в САЩ през 1990 г. По случай 90-та годишнина от рождението на Михаил Калашников, през ноември 2010 г., издателство „Млада гвардия“ в серията „Жизнь замечательных людей“ издаде книга, в която са вклетени две биографии – на човека и на автомата. Неин автор е Александър Ужанов, самият той признава, че да се разделят тези биографии е невъзможно.

Биографията на великия конструктор продължава...

Мария Рашкова

Хроника

Обезщетенията за майчинство ще бъдат увеличени от 240 на 270 лева от януари следващата година, съобщи председателят на КНСБ Пламен Димитров. Той бе категоричен, че още на миналото заседание на Съвета за тристранико сътрудничество е станало ясно, че нужните 16 млн. лева за увеличаване на обезщетенията за майчинство през втората година ще бъдат намерени в бюджет 2012 г. Засега обаче остава увеличението на сроковете за изчисляване на обезщетенията за първата година майчинство, за безработица и за обезщетение при болест. В първия случай става дума за 24 месеца, а за болничните срокът от 12 месеца става 18 месеца.

Пламен Димитров обясни, че периодите, използвани за база при определяне на обезщетенията за майчинство и безработица, остават завишени, каквото е предложението за промени в Кодекса за социално осигуряване, но синдикатите продължават да търсят варианти за връщане на старите референтни периоди. „Не сме съгласни, искаме да намерим съмишленици в парламента, дай Боже, да ги намерим“, каза Димитров.

Пламен Димитров допълни, че по време на заседанието на тристранико съвет финансовият министър Симеон Дянков категорично е опровергал да е правил предложение за драстично увеличаване на възрастта за пенсиониране от догодина.

Адвокат Николай Златанов от Казанлък бе избран за председател на Общинския съвет в града. Той получи 31 гласа от 37 възможни по време на първото заседание на Съвета. Шестима от съветниците пуснаха недействителни бюлетини. Златанов идва на мястото на стария председател Васил Самарски, който ръководеше Общинския съвет в последните му два мандата.

Ще има отопление в детските и учебни заведения, гарантира през седмицата кметицата на община Казанлък Галина Стоянова. Тя бе категорична, че вече се правят последните доставки по стария договор с училищата за гориво, като те се зареждат с нужните им количества до края на декември. До края на ноември ще приключи обществената поръчка за доставчик на горива за следващата година, като от януари 2013 г. спечелилият новата поръчка ще има възможност да доставя количества. До момента горивото, доставяно в детските и учебни заведения, по сключението преди година договор с Общината, бе на цени с лев по-високи, отколкото са пазарните. Стоянова заяви ясното си намерение да прекрати още един неизгоден за общината договор – този за доставката на хранителни продукти в детските градини ясли.

Спроект за нови книги на стойност 7 хиляди лева кандидатства казанлъшката библиотека през тази година пред Министерството на културата.

Липсата на средства през последните две години се е отразила драстично на попълването на библиотечния фонд с нова литература. През миналата година са закупени 600 книги, докато две години преди това новите книги в местната библиотека са били три пъти повече.

Междувременно директорът на общинската библиотека „Искра“ в Казанлък Анна Ко-жухарова съобщи, че 700 подписа са събрани в Казанлък, като част от националната кампания, подета преди месец. Подписката бе в подкрепа на искането на библиотеките в страната за приемане на стандарт за библиотечно-информационно обслужване за обществените и училищни библиотеки.

Тиква-гигант отгледа в двора си казанлъчанинът Денко Денков. Като благодарност за добрите грижи ексбанкерът се е сдобил с плод, тежащ 52 килограма и с обиколка 165 сантиметра.

Хрониката подготви: Деляна Трифонова

Продължение от стр. 1

Акценти

400 000 ЛЕВА ЩЕ ВРЪЩАХАЗНАТА

Сагата по кандидатстването в периода 2008-2009-та продължи в спорове и многократни препирни между Общината и Общинския съвет преди две години, преговори с министерства и консултантски фирми в продължение на месеци. Имаше дебат по размера на общинския заем за стартирането, по банковите гаранции, по стойността на исканата

безвъзмездна помощ, имаше протест на граждани от квартала по време на сесии и опровержения на информация от Общината отстранена на Общинския съвет.

„В процеса на реализация на проекта е постигната икономия от проведените обществени поръчки, а извършените разходи са в размер на 4,7 млн. лева“, заяви пред медиите експертът Стефан Дамянов преди няколко месеца.

С изграждането на канализационната мрежа, реконструкцията на водопроводната и пътна мрежа и отвеждането на отпадните води на квартала до град-

ската пречиствателна станция се реши проблемът с канализацията на живеещите в квартала под гарата. Беше изградена канализационна мрежа с дължина 387 м с 233 сградни и канализационни отклонения. Монтирани са и 26 противопожарни крана. Направена е реконструкция на вътрешната водопроводна мрежа с обща дължина 3269 м по всички улици, по които е изградена канализационна мрежа.

„Министерството на околната среда и водите не може да налага санкции, нито глоби, ние следим само правилното изразходване на

средствата, с цел защита на бюджета на ЕС. Ако направените разходи не отговарят на проекта, те няма да се възстановят“, казаха специалисти от МОСВ преди месец, когато скандалът гръмна, но окончателно решение на въпроса още нямаше от страна на управляващия орган. Финансовите корекции на исканата отстрана на Община Казанлък сума за възстановяване по европроекта вече са факт, но още тогава в Казанлък се говореше, че вероятно част от разходите по фактури няма да бъдат възстановени.

Диана Нейчева

КАЛЕНДАР

Казанлък, България, Свет

18 ноември – **1989** – На площад „Ал. Невски“ в София е проведен първият свободен митинг; **2000** – Стартира първата национална частна телевизия в България – Би Ти Ви.

19 ноември – **Празник на сухопътните войски на Българската армия**, определен по повод блестящата победа на българската войска при Сливница на 19.11.1885 г.; **Международен ден на мъжа**. Инициативата е заимствана е от Индия, подкрепя се от ООН.

20 ноември – **1921** – Открита е жп-линията Казанлък-Тулово; **Международен ден в памет на загиналите при пътни катастрофи** – в третата неделя на м. ноември с резолюция на ООН.

21 ноември – **Въведение Богородично. Ден на християнското семейство и християнската младеж**. Празник на Девическия манастир – храм „Въведение Богородично“ в Казанлък; **Международен ден на поздравите**; **1889** – Роден е местният учител и поет от Казанлък Васил Карагьозов.

22 ноември – **Ден на българската адвокатура** – на 22.11.1888 г. е приет първият Закон за адвокатите; **95 г.** от см. на Джек Лондон – умира през 1916 г. от бъбречно заболяване на 40-годишна възраст; **1858** – В Казанлък е създадено ОУ „Паисий Хилендарски“; **1975** – Основана е казанлъшката ТЕЦ.

23 ноември – **Св. благоверни княз Александър Невски**. Именници: Александър, Александра, Алеко, Сашо.

24 ноември – **Въмчча Екатерина**. Този ден се празнува с надеждата, че светицата ще предпази хората от шарка, най-вече деца. Именници: Екатерина – от гр. озн. „вечно чиста, благопристойна, непорочна“; Катя, Катерина, Тинка; **1901** – В Казанлък е роден Генчо Пирьов – професор, член-кореспондент на БАН; **1937** – В Казанлък е роден Никола Георгиев – учен, литературен историк, носител на Хердерова награда.

25 ноември – **Св. Климент Охридски**. Празник на СУ „Св. Климент Охридски“; Международен ден срещу насилието над жени. Датата е избрана от ООН заради жестокото убийство на 25.11.1961 г. на трите сестри Мирабал, политически активистки в Доминиканска република; **1992** – Закрито е Парижкото кабаре „Фоли Бержер“.

26 ноември – **1864** – Луис Кáрол изпраща саморъчно изготвен от него ръкопис на своята книга „Приключенията на Алиса в страната на чудесата“ на 12-годишната Алис Лидейл като коледен подарък.

27 ноември – **1919** – Договорът от Ньюйорк задължава България да признае независимостта на Югославия. България загубва западните покрайнини, Южна Dobруджа и Егейска Тракия и е принудена да плаща огромни репарации. В тази връзка 27-ми ноември е обявен за **Ден на народната памет**; **1894** – В Казанлък е родена е Мара Пенкова – актриса, една от основателките на Народния куклен театър.

28 ноември – **2007** – Почина големият български аниматор Доно Донев; **1520** – Фернандо Магелан преминава през Магелановия проток и отплата в Южно море, което той нарича Тихи океан.

29 ноември – **1995** – Умира видната българска художничка-графичка, тясно свързана с Казанлък, Петрана Клисурова, погребана е в родното ѝ село Габарево; **2010** – Почина актьорът Андрей Баташов.

30 ноември – **Св. Андрей Първозвани**. Андреевден. Именници: Андрей – от гр. означава „мъжествен“; Андреана.

01 декември – **Световен ден на борбата срещу СПИН**. **Ден на Библията**. **1896** – Роден е в Казанлък българският композитор и пианист акад. Петко Стайнов; **1925** – Роден е в Казанлък актьорът Любомир Кабакчиев, оставил името си в златните страници на българския театър и българското кино; **1972** – На борда на спътника „Интеркосмос – 8“ излизат първите космически уреди, конструирани и произведени в България.

Подбор – Мария Рашкова

Калин Терзийски:

В МОЛ-ОВЕТЕ ЛЮБОВ НЯМА

Не можем да разчитаме на това някой да ни дава, твърди един от най-авангардните български писатели Калин Терзийски.

Не е и от любимците на медиите, като нелюбовта е двустранна, независимо от факта, че за кратко е изкарвал парите си именно в медиите: за този си период казва: „Лошото в медиите е, че всичко е толкова повърхностно, бързоциклиращо, несъстоятелно, че това не е живот. Те не са и медии, защото новините са едно, а шоубизнесът е друго. Всъщност, медиите са убийци на време по този начин.“

Отвъд прозата е и поет, и сценарист. Издал е четири сборника с разкази и две стихосбирки, два романа, участва в няколко общи проекта на литературния клуб "Литература Диктатура".

Сред заглавията на книгите му са „13 парчета от счупеното време“, „Сурови мисли със странен сос“, романът „Алкохол“, написан в съавторство с Диана Драгоева. Преди месец Терзийски заслужи Годишната награда на Европейския съюз за литература с краткият разказ „Има ли кой да ви обича“. В конкурса участваха автори от 36 държави. На 28 ноември победителят от тазгодишния конкурс ще посети Брюксел, където ще се срещне с личности от артистичния и политическия елит.

- Защо няма кой да ни обича?

- Всъщност, има. Ако потърси човек, винаги има кой да го обича и това всъщност е въпросът, който си задавах доста време. Един може би инфантilen въпрос, който си задавах може би повече от 10 години. И оттам ми остана кариерата на пишещ човек. И тогава сядах и си правех списъци, с това - кой ме обича. Задавах си този въпрос съвсем конкретно и си правех списък с хората, които ме обичат. Това е начин да съпиши на твърда почва. Да знаеш, че относително сигурните неща не са някъде, а тук наблизо. И да си сигуриен в тях. Тогава можеш да тръгнеш нанякъде и да правиш нещо. Аз това го правя от много години. Един вид равносметка на това, което имам, и това, което нямам. Така разбирах накъде мога да се движат. Но следва и важният въпрос: А има ли за какво да ме обичат? И кого обичам аз? Тези въпроси са по-лесни като че ли. Защото, когато някой те обича, е лесно да го обичаш. Ако си страдал заради някого - ти го обичаш. Но има ли за какво

да ме обичат - е много важен, конкретен и сериозен въпрос. Човек трябва да направи така, че да има за какво да го обичат. Мисля, че всеки има за какво да го обичат. Просто трябва да го извади в един момент, да го почисти и да го занесе на най-видното място и то да стане най-важната част от него. Любовта може и трябва да бъде осъзната. Аз обичам някого, защото той е такъв, такъв или такъв.

- Разказите Ви не звучат ли като анатема към народа ни, който не умеет да се обича?

- В християнството няма проклятие, по-скоро разказите ми са като вопъл, че българите са надарени като хора с някаква особена страсть да се мразят, да си пречат, да се бутат, така да се прави, че всичко да се развали на всяка цена. Да се мрънка, да се недоволства вечно.

- Защо?

- ...защото това е някаква историческа предопределено. Някакво генетично струпване на много омраза. Има нещо много хард в това, че българите са вечно недоволстващи от нещо, вечно мрънкащи от нещо, вечно търсещи нещо. Гледах настори един от основните показатели на благоденствието на нациите. Това е продължителността на живот. За последните 40 години, например в Индия, продължителността на живот се е покачила от 43 години на 62 години, а у нас, в България, от 70-те години на миналия век не се е променила дори с година. Никак, разбирали ли? Ние живеем като в 70-те години. Тоест, нищо не се е променило - образование, здравеопазване, за последните 4 години. Така излиза. Но натискът на тоталитаризма не позволява на българите да се напомпват, че са зле. Защото, когато говориш, че си зле, ти ставаш зле. Ето ви пример с една българска поговорка: когато за едно куче се говори, че е бясно, то побеснява. А българите

нито живеят по-зле, нито по-добре от индийците, например. Просто живеем доста по-различно. Дори преди се обичахме повече. Сега българите сме освободени от външен обществен натиск и могат да се проявяват доста повече неприемливи в миналото страсти. Хората могат да си позволят да бъдат жестоки, да бъдат груби, да бъдат безмилостни един към друг, да бъдат подли. Защото всички низки страсти сега не се преследват по никакъв начин. Всичко това замърсява въздуха. Хората живеят в една антихуманна среда. При това тя не е бълвана от нещо, а от нас, хората. Всеки човек бълва мръсотии, гнил въздух. Включително и аз с тези си определения, говорейки лошо за хората. Българите сме умни хора, добри, работят добре, повечето ни неща са добре. Стига всеки сам да си наложи повече да работи, повече да мисли, по-малко да говори колко е зле.

- Ако си правим списъци с хората, Кайо, които ни обичат, това ще промени ли начина ни на мислене, на възприемане на света?

- Ще промени. Първо, защото това е връщане към базата. Едно от нашите сигурни, стабилни неща е всеки човек, всеки ден да се връща към базата си, към една основа в себе си, към основните си неща. До дъното си. Да си каже „сега съм жив“. После „имам това“, после „онова“, после третото. След това имам кой да ме обича, имам дете, имам баща, който е болен, но е жив и т. н. Тоест, да си направим равносметка какво имаме и че то е много, много, много. А не е нищо, както си мислим. Всичко е въпрос на поглед. Всеки е нещастен, ако иска повече, а има по-малко.

- Как оцеляват 40-годишните без любов в България?

- Без любов по принцип е скучно, тъжно и няма двигател в живота. Но любовта,

той е един от съвременните български бардове на прозата у нас. Сравняват го с Ървин Уелш.

Странен тип, шарен човек. Бивш психиатър в лудница в Курило. За времето, прекарано в Курило казва, че е станал психиатър, за да се успокои, че не е луд. Заменя бялата престишка и алкохола с писане. С помощта на любимата Ив, психолог от същото място. Може да мине и за дисидент. Не само заради получената през 1997 година присъда за дребно хулиганство заради политически протест: палили огън на площада пред Народното събрание заедно с Мартин Карбовски.

А и заради поведението му днес: не престава да е на страната на каузи, често смятани за идеалистични, налудничави или загубени. Прост пример: само преди дни чете книги отново на площада, но пред Президентството. Този път в подкрепа на българската книга и на четящите българи. Книгите му са страни, шарени, многоплатови, като самия него. Уж прости, а се губиш в десетките проекции на мисълта, откриваш неподозирани за теб светове... на душата. Човешката. Онази, в която все още нещо е останало.

Затова е и искрен, като казва, че: Най-пропадналите хора са като хлебарките... винаги са ми били симпатични“.

Намира съвременния човек „пристратен към вещите, с които живее. Дотолкова е затрупан с вещи - да живее с тях и чрез тях, че трябва да пие, за да се откаже от всичките тия боклуци, които го обкръжават.“

както бях и писал, не искам да е неосъзнато и стихийно чувство. Човек е велик с това, че култивира и растенията, и всичко около себе си. Той култивира и чувствата си. Той може да направи така, че да се зареди с любов, с щастие, той е длъжен да направи това. Не може да очаква примерно да се препитава от диворастящи растения. Хващаме мотиката и копаме, качваме се в комбайни и така нататък. Всичко става по-хубаво, ако се грижим за него и го култивираме. Не можем да разчитаме на това някой да ни дава. В МОЛ-овете любов няма. Няма как да се купят неща или те да си дойдат от въздуха. Човек сам създава или рекултивира себе си.

- Били сте психиатър, работили сте в лудница. Кой свят е по-нормален: този тук или онзи там?

- Всеки свят е нормален. Всъщност, ние не трябва да търсим някои неща „у света“. Ако така ги търсим, и онзи свят ще ни се струва ужасно тъжен, смазваш и то е същото. Във всеки свят, обаче, има и прекрасни неща, и поезия, и смисъл, и любов. Която съм виждал не. И тя не е по-малко в света на лудите, отколкото в този на „нормалните“ хора. Дори понякога любовта в лудницата е по-невинна и по-чиста.

- Как се нарича това състояние, в което сега живеем: чисто клинично? Имаме ли някаква диагноза, психическа като общество?

- Ние все още си влечим товарите от тоталитаризма - и като ценности, и като норми, и като отношение към света. Не говоря само за комунистическия тоталитаризъм. Цялото човечество изживява своя тоталитаризъм, своя живот в садистичните общества. Ние, българите, като общество наистина все още живеем така: активно-пасивни, наплашени, озлобени - хора, наскоро излезли от Студената война. Колкото до сегашното ни общество, то наистина сме с

диагноза - все едно сме в отбременителна депресия. Има такъв термин: когато някой дълго време е гледал някой болен близък и той е починал. Човекът, вече освободен от грижите, бремето, страхът си изпада в депресия, защото вече няма мобилизация. Ние сме живели в Студената война, ужас, мрак, сега се разхождаме по МОЛ-овете и сме ужасно нещастни, защото няма този ужасен натиск и това напрежение, което ни смазва. Но ние сме нещастни. Това е страхът на тези хора, смазани от свободата си и от страхът да управляват живота си сами.

- Как се излиза от това състояние?

- Като лекар съм го лекувал с антидепресанти. Когато един човек заживее живота си отново, всичко го боли. Защото сега се изправя от носения товар и всичко го боли. Но малко по малко ще започне да усеща собствената си тежест - да живееш своя живот. Да върши собствените си дела и всичко ще се намести. Най-важното, обаче, в този процес е човек да осъзнава какво се случва с него. Че е носил товар на несвобода, а сега свободата му е дошла в повече.

- ...в това да откриеш кой да те обича може ли да служи като антидепресант... за обществена терапия?

- Разбира се. Човек да наери своите ценни неща и да си ги подреди и осмисли е най-важното нещо за всеки. Това е и лечението ни като общество: човек да събере своите ценности и оттам на татък остава да им се радва, колкото може.

- ...като табела пред ж.п. прелез: „Огледай се, ослуша се и, ако не идва влак, премини!“. Нещо такова?

- Нещо такова. Виждаш кое е хубавото в живота ти и започваш да го цениш и обичаш най-много. Това е терапията. **Деляна Бобева**

ДОНКА ОТ „АРСЕНАЛ“ ВАЕ ТЯЛО С ДИЕТА ЗА АСТРОНАВТИ

„Здравейте, пиша ви във връзка с рубриката на „Трибуна „Арсенал“ за диетите. Искам само да кажа, че за 20 дни с моята диета свалих 10 кг., а през следващите 6 месеца още 20 кг.“

Диетата е доста известна, но много малко хора знаят как точно се получава ефектът от нея“.

Това написа на личния ми мейл една от хилядите работнички в „Арсенал“ АД само преди месец - Донка Георгиева. Впечатлена от ефекта на диетата й, поисках да ми я изпрати заедно със снимки - преди диетата и след нея. Мисля, че видимото за очите не се нуждае в случая от коментар.

30-годишната Донка Георгиева работи от 8 години в „Арсенал“ АД като окачествител в цех 140 на Завод 1. Омъжена е за капитан от Българската армия и има син-първоволак.

След като ражда, 23-годишната тогава млада жена тежи 100 килограма. С упорство, малко спорт, по нейните думи, и много движение и постоянство, тя успява да свали с Точковата диета 30 килограма. При това за половин година. Резултатът обаче от тази диета е траен и Донка поддържа тези килограми вече две години. Сега тя е 68 килограма при ръст 175 сантиметра. С удоволствие тя предостави диетата си за всички, които желаят да се пъхнат в елегантни, но поотеснели им дрехи за Коледа, както и за всички, които смятат, че има какво да направят за външния си вид.

Донка Георгиева е готова да сподели и още подробности и да обмени опит с всеки, който пожелае да се довери на точковата диета.

Уважаеми читатели, ако и вие имате с какво да обогатите рубриката ни за диетите и здравословното хранене, с интерес ще очакваме писмата, имейлите ви или просто телефонните ви обаждания.

Красотата ще спаси света, но за нея трябва и да се потрудим!

Така че – успех!

Деляна Бобева

Какво представлява точковата диета?

Точковата диета е наричана още американското космическо чудо, както и „Условна ефективност на храненето“, тъй като се използва при разработка режима на хранене

за военните и астронавтите в САЩ.

За да се поддържа теглото, е нужно на ден да се набавят 70-75 точки.

За да се намали теглото, е нужно да се приемат дневно 40-45 точки.

Тайната на диетата се състои в ограниченията употреба на въглехидрати и мазнини за сметка на белтъчините.

Тя не изключва алкохола - напротив, дори е твърде либерална към него. Диетата изглежда съвсем прости и е много приятна за хора, които не биха искали да се лишават нито от вкусни храни, нито от малко пийване.

Придружаващо към диетата е пиемето на много вода.

100 гр бял хляб носят 48 точки, а черен - 40. Така че, ако хапнете една филия хляб, през другото време от деня не трябва да се храните с нищо друго.

Оризът, картофите, макароните също не са за препоръчване, за да има диетата успешен резултат.

За сметка на това, месо може да се яде, колкото на човек му се иска. То носи 0 точки, ако е варено. Броят им се увеличава, когато месото е пригответо по друг начин или когато е гарнирано със сосове.

Риба също може да се яде почти без ограничения, но не и ако е пърженена.

При зеленчуците и плодовете ситуацията е по-сложна, но разрешима – просто събирайте точките.

Вид храна / Количества / Точки

Супи

Бульон от месо/1 порция/0
Зеленчукова супа/1 порция/12
Шкембе чорба/1 порция/10

Варива

Боб/100 гр/52
Леща/100 гр/48
Грах/100 гр/45
Ориз яхния/100 гр/20
Спанак/1 порция/6
Зелен боб/1 порция/7

Бамия/1 порция/10

Месо

(агнешко-шилешко, свинско)
Мозък/100 гр/12
Шунка/100 гр/1
Месо със сос Бешамел/100 гр/6
Дюнер кебап/200 гр/0
Пържола на скара/200 гр/0
Шишче на скара/200 гр/0
Кюфте на скара/200 гр/1
Бъбрек на скара/200 гр/1
Сърце на скара/200 гр/1
Език/100 гр/1
Пастърма/100 гр/1
Луканка/100 гр/1
Черен дроб на скара/200 гр/3
Месо от пиле/100 гр/0
Пиле вариено/100 гр/0
Пиле на фурна/100 гр/0
Кренвириши/100 гр/1
Салам/100 гр/1

Телешко месо

Шишче на скара/100 гр/0
Бифтек на скара/100 гр/0
Бон филе на скара/100 гр/0
Пържола на скара/100 гр/0
Кюфте на скара/100 гр/0
Сърце на скара/100 гр/0
Бъбречи на скара/100 гр/0
Черен дроб на скара/200 гр/1
Черен дроб пържен/200 гр/6

Риба

Риба Калкан – пържен/250 гр/12
Кефал – пържен/250 гр/12
Хамсия – пържена/250 гр/12
Шаран – пържен/250 гр/10
Скариди варени/6 бр./0
Миди варени/8 бр./10

Яйца

Варено яйце/1 бр./0
Омлет/2 яйца/1
Омлет със зеленчуци/2 яйца/5
Омлет с картофи/2 яйца/22

Млечни продукти

Извара/100 гр/3
Сметана/100 гр/10
Масло/20 гр/1
Маргарин/0
Прясно мляко/1 чаена чаша/6
Айран/1 чаена чаша/5
Кисело мляко/250 гр/12
Сирене/100 гр/1
Кашкавал/100 гр/1

Тестени изделия

Макарони/50 гр/18

Баница/55 гр/33

Пилаф/50 гр/10

Геврек/16р./25

Бял хляб/100 гр/48

Черен хляб/100 гр/40

Зеленчуци

Домат/1 бр./4

Тиквичка/1 бр./4

Чушка/1 бр./0

Карфиол/100 гр/6

Тайно оръжие

Рубрика за красивите лица на „Арсенал“

Име: Стиляна Василева Мацалова

Месторабота: „Арсенал“ АД , Завод 5, цех 600-5/600

Дължност: Отдел технически качествен контрол (OTKK)

Години: 35

Зодия: Лъв

Хоби: Спорт и компютри

Чай, кафе без захар/0
Сок (ябълков, доматен, гравдров)/250 мл/10
Сок лимонов/250 мл/30
Компот/250 мл/30
Мляко с какао/250 мл/41
Сок от портокал/250 мл/28
Сок от мандарина/250 мл/24
Сок от грейпфрут/250 мл/42
Сок от ябълка/250 мл/32
Сок от кайсия/250 мл/34
Чай с 1 бучка захар/1 чаена чаша/12
Сода/0

Алкохол
Сухо червено вино/200 мл/2
Десертно червено вино/200 мл/10

Водка/100 мл/0
Джин/100 мл/0
Уиски/100 мл/0
Бира/250 мл/12

Ядки
Лешник/50 гр/13
Фъстък/50 гр/12
Бадеми/50гр/12
Орехи/50 гр/10
Леблебия/50 гр/16
Пуканки/50 гр/10
Сухи смокини/16р./6
Сухо грозде/50 гр/38

Примерно меню за 1 ден:

1. Закуска:
Сирене/50 гр/1
Кафе или чай без захар/0
Омлет от 2 яйца/1

2. Обед:
Телешки бульон 250 мл/0
Варено пилешко месо/200 гр/0
Гъби със зеленчуци/100 гр/1-5
Салата от зеленчуци/100 гр/6
Сирене/50 гр/1
Сухар/1 бр/8
Чай без захар/0

3. Вечеря:
Чаша сухо вино/250 мл/1
Бифтек/100г/1
Салата от зеленчуци/6
Сухар/1 бр./8

За връзка с редакторите на „Трибуна Арсенал“:
Деляна Бобева: 0882 98 70 13, e-mail: didab@abv.bg
Диана Рамналиева: 0882 98 70 14,
e-mail: diana_gramnalieva@abv.bg
Мария Рашкова: 0882 98 70 12
Петрова Петрова: 7 24 55